

са за растеніата. Тозика быва по-частлиев и по спокоенъ презъ всичкиѧ денъ, който сѫ пристойно вниманіе са моли сѣтрена.—Тѣ назначили за молитва третый, шестый и деветый часъ презъ денѧ: и кога є по прилично да зовемъ благодатъта на Св. Духъ, ако не въ третыѧ часъ, въ който Духъ Св. сѣзвалъ на Апостолытъ?—Кога по є прилично да въикамы на Бога за спасеніе и помилованіе, ако не шестыѧ и деветыѧ часъ на денѧ, въ който І. Христосъ са распѣжалъ за нашето спасеніе и умрѣвалъ за нашето оправданіе?—Тѣ назначили за молитва вечеръ: и може ли, като це си лѣгнемъ, да не са молимъ да ни подари Богъ иоцъ мирна, безгрѣшна, и не блазненна? и кога є по поприлично да поблагодаримъ на Бога за мѣнжлия денъ, ако не вечеръ? И тай черковнытъ Отцы премѣдро сторили, дѣто назначили за общи слѣжки известны часове, таквизъ часове, които лесно могатъ да располагатъ человѣка за молитва.

Нѣка и нынѣ, сѧшъ, премынѣвамы назначенытъ часове въ молитва, или поне нѣка са молимъ въ назначенытъ слѣжки: тѣзъ молитви сѫ съставени отъ таквизъ молитви, които неволно располагатъ всѣкого на молитва.

Брѣмето за всичко це ни стигни: и да са помолимъ въ черкова и да си свършимъ работата. Даже работитъ ни по це напрѣднѣть, ако земемъ по често да ходимъ на черкова. Въ Божіата черкова отъ Св. Престолъ като известѣдо